

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง การดำเนินงานในธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงาน ในธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ในธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในการประกอบการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายชื่ออยู่ในกรมทะเบียนการค้าต่างประเทศ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 22 ราย ค่าสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ยเลขคณิต

ผลการศึกษาพบว่าธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป ส่วนใหญ่ดำเนินการในลักษณะบริษัทจำกัด และได้ดำเนินงานมาเป็นระยะเวลาดังแต่ 6-10 ปี โดยมีจำนวนพนักงานทั้งหมด ต่ำกว่า 500 คน ผู้ประกอบธุรกิจ จำนวน 6 ราย ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากรัฐบาลในการดำเนินงาน ครบทั้ง 4 ด้านคือ ด้านการจัดการ ด้านการพัฒนาบุคลากรและเทคโนโลยี

ด้านการตลาด และด้านการเงิน ส่วนผู้ประกอบการที่เหลือ ส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากรัฐบาลเป็นเพียงบางด้านเท่านั้น

การศึกษาการดำเนินงานในธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ สรุปผลได้ดังนี้

ด้านการจัดการ ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนใหญ่มีการวางแผนล่วงหน้าในระยะปานกลาง โดยจะพิจารณาถึงปัจจัยภายใน คือ ความพร้อมด้านการผลิต ส่วนปัจจัยภายนอก คือ ลูกค้า และมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มกำไร และยอดขาย ผู้ประกอบการธุรกิจจัดโครงสร้างองค์การโดยการแบ่งตามหน้าที่และความรับผิดชอบ โดยแบ่งสายการบังคับบัญชาเป็น 4 ระดับ คือ การบังคับบัญชาาระดับสูง ได้แก่ เจ้าของกิจการ ประธานบริษัท การบังคับบัญชาาระดับกลาง ได้แก่ ผู้จัดการโรงงาน ผู้จัดการฝ่าย การบังคับบัญชาาระดับล่าง ได้แก่ หัวหน้างาน หัวหน้าแผนก และการบังคับบัญชาาระดับปฏิบัติงาน ได้แก่ พนักงาน คนงาน ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนมากให้ความสำคัญกับประสบการณ์ ในการคัดเลือกพนักงานเข้าทำงาน นอกจากนี้ความสามารถและประสบการณ์ในการทำงาน ยังมีผลต่อการกำหนดอัตราค่าจ้าง ในด้านการควบคุม ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนมาก จัดให้มีการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานทุกวันทำการ โดยใช้มาตรฐานด้านคุณภาพเป็นตัวควบคุม

ด้านการผลิต ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนมากผลิตตามคำสั่ง โดยใช้วัตถุดิบในการตัดเย็บจากผู้ขายวัตถุดิบภายในประเทศ กรรมวิธีการผลิตส่วนใหญ่เป็นการตัดเย็บด้วยเครื่องจักรโดยลูกจ้างของกิจการเองและบางรายอาจจ้างบุคคลภายนอกด้วย ซึ่งจ่ายค่าตอบแทนเป็นรายชิ้น ผู้ประกอบการธุรกิจมีการควบคุมและตรวจสอบคุณภาพของสินค้า โดยการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ทุกชิ้นที่ผลิตเสร็จ

ด้านการตลาด ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนใหญ่ ให้ความสำคัญกับในส่วนประสมทางการตลาด คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาดตามลำดับ ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนใหญ่ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปทั้งแบบแฟชั่นและแบบพื้นเมือง โดยผลิตตามแบบที่ลูกค้าต้องการ แต่ไม่มีการประทับตราชื่อสินค้าของตนเอง การกำหนดราคาขายขึ้นอยู่กับ ต้นทุนของสินค้า แต่ในระดับราคาที่ใกล้เคียงกับคู่แข่ง โดยส่วนใหญ่กำหนดราคาขายเป็นสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ ผู้ประกอบการธุรกิจจัดจำหน่ายสินค้าผ่านพ่อค้าคนกลาง โดยส่วนใหญ่มีกลุ่มลูกค้าอยู่ในประเทศญี่ปุ่น และในการส่งเสริมการตลาด ผู้ประกอบการธุรกิจนิยมการออกงานแสดงสินค้าเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ และการให้ส่วนลดแก่คนกลางเพื่อส่งเสริมการขาย

ด้านการเงินและการบัญชี ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนใหญ่ใช้เงินลงทุนเริ่มแรก ตั้งแต่ 500,001 – 1,000,000 บาท และมีเงินทุนหมุนเวียนในแต่ละเดือน เฉลี่ย 100,001 – 500,000 บาท ซึ่งเงินทุนส่วนใหญ่มาจากเจ้าของกิจการ หากมีการกู้ยืมจะกู้จากสถาบันการเงินทั้งภาคเอกชน

และรัฐบาล โดยใช้สินทรัพย์ค้ำประกัน ซึ่งผู้ประกอบการส่วนมากคำนึงถึงอัตราดอกเบี้ย
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานส่วนใหญ่เป็นค่าวัตถุดิบ ในส่วนของการชำระเงินนั้น ผู้ประกอบ
ธุรกิจใช้วิธีเปิด เลตเตอร์ ออฟ เครดิต และผู้ประกอบการทุกรายมีการจัดทำบัญชี

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานพบว่า ผู้ประกอบธุรกิจส่วนใหญ่ประสบปัญหา
ต้นทุนการผลิตที่สูงเป็นอันดับหนึ่ง ปัญหาพนักงานหยุดงานบ่อยในช่วงเทศกาล ปัญหาค่าใช้จ่าย
ในการขายและบริหารสูง และปัญหาค่าใช้จ่ายในการขนส่งสูง และไม่สามารถส่งมอบสินค้าได้
ทันตามกำหนดตามลำดับ นอกจากนี้ผู้ประกอบการก็ยังประสบปัญหาจากปัจจัยแวดล้อมภายนอก
คือ ภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าอยู่ในช่วงชะลอตัว